

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Cob/71/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114211698
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114211698.1

Rozhodnutie

Krajský v Trenčíne v právnej veci žalobcu: NEWAYS SLOVAKIA, a.s. so sídlom Nová Dubnica, P.O.Hviezdoslava 791/23, IČO: 31 609 520, zastúpeného R.. C. S., advokátom so sídlom T. F., Z. XX/XX, proti žalovanému: TREMEX s.r.o. so sídlom Nová Dubnica, Veľký Kolačín 39, IČO: 36 305 871, zastúpeného Y. A. H., advokátkou so sídlom H. nad U., Ul. Č. XXXX/XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. so sídlom Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, na strane žalovaného, o zaplatenie 25.000 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 1. apríla 2016, č.k. 38Cb/77/2014-254, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v časti výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, žalobcovi vrátil súdny poplatok v sume 1.485 Eur, zaplatený na účet Okresného súdu Trenčín, zaúčtovaný pod položkou registra D5 487, rok 2014, prostredníctvom L., a.s., a to do 30 dní od doručenia odpisu tohto právoplatného rozhodnutia prevádzkovateľovi centrálnemu systému evidencie poplatkov. Zároveň žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania za nevrátený uhradený súdny poplatok vo výške 15 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.772,84 Eur, k rukám právneho zástupcu žalobcu, a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Uviedol, že žalobca sa v žalobe proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 25.000 Eur s príslušenstvom, titulom náhrady škody spôsobenej škodovou udalosťou, ktorá nastala vplyvom vadnej montáže vršku ventilu do telesa ventilu vo výrobnom závode. Súd prvého stupňa konanie zastavil podľa § 96 ods. 1 O.s.p. z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom. O vrátení súdneho poplatku vo výške 1.485 Eur, kráteného o 15 Eur bolo rozhodnuté podľa § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Žalobcovi priznal podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. náhradu trov konania za právne zastúpenie vo výške 1.772,84 Eur (za prípravu a prevzatie veci dňa 28.02.2013, sumu 419,94 Eur, podanie žaloby na súd dňa 28.05.2014, sumu 419,94 Eur, späťvzatie žalobného návrhu dňa 29.02.2016, sumu 419,94 Eur, účasť na pojednávaní dňa 28.01.2016 odročené bez prejednávania veci samej (t. j. 1/4 z 419,94 Eur + 8,58 Eur + DPH), 1x režijný paušál á 7,81 Eur, 1x režijný paušál á 8,04 Eur, 1x režijný paušál á 8,58 Eur, náhradu cestovných výdavkov vo výške uplatnenej žalobcom 22,35 Eur + DPH za cestu z Považskej Bystrice na Okresný súd Trenčín za účelom pojednávania a späť (2 x 44 km pri priemernej spotrebe 6,2l/100km a cene PHM 1,151 Eur/l + amortizácia 0,183 Eur/1km), náhradu za stratu času vo výške 57,20 Eur + DPH za cestu vykonanú za účelom účasti na pojednávaní dňa 28.01.2016 (4 začaté polhodiny x 14,30 Eur), t. j. spolu v sume 95,46 Eur (s DPH). Takisto súd prvého stupňa priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania titulom nevráteného súdneho poplatku, o ktorú sumu bol zaplatený súdny poplatok krátený, t. j. 1 % zo sumy 1.500 Eur, teda 15 Eur. Ostatné žalobcom uplatnené úkony právnej služby, a to odpoveď na výzvu dňa 19.03.2015 v sume 419,94 Eur + režijný paušál 8,39 Eur + DPH, žiadosť o vykonanie ďalšieho

postupu v konaní zo dňa 14.04.2015 v sume 419,94 Eur + režijný paušál 8,39 Eur + DPH, námietka proti vedľajšiemu účastníkovi dňa 01.06.2015 v sume 419,94 Eur + režijný paušál 8,39 Eur + DPH, odpoveď na výzvu súdu 27.08.2015 v sume 419,94 Eur + režijný paušál 8,39 Eur + DPH, stanovisko k vyjadreniu vedľajšieho účastníka dňa 20.10.2015 v sume 419,94 Eur + režijný paušál 8,39 Eur + DPH, odpoveď na výzvu súdu dňa 27.10.2015 v sume 419,94 Eur + režijný paušál 8,39 Eur + DPH, odpoveď na výzvu súdu a stanovisko k vyjadreniu vedľajšieho účastníka dňa 26.11.2015 v sume 419,94 Eur + režijný paušál 8,39 Eur + DPH a vyjadrenie k meritu veci dňa 01.02.2016 v sume 419,94 Eur + režijný paušál 8,58 Eur + DPH súd nepriznal, nakoľko tieto za účelné nemožno pokladať. Súd prvého stupňa za účelné nepovažoval vykonanie úkonu žiadosť o vykonanie ďalšieho postupu v konaní zo dňa 14.04.2015, nakoľko súd v konaní riadne a bez prieťahov postupoval, teda nebol nečinný. Takisto úkony stanovisko k vyjadreniu vedľajšieho účastníka dňa 20.10.2015 a vyjadrenie k meritu veci dňa 01.02.2016 neboli účelné pre uplatnenie práva, nakoľko v týchto podaniach žalobca prostredníctvom svojho zástupcu neuvádza žiadne nové relevantné skutočnosti. V týchto iba opakovane zhŕňa skutkové okolnosti, ktoré majú byť dôkazmi v konaní doposiaľ predloženými, preukázané. Žiadne nové relevantné skutočnosti však v týchto podaniach nie sú obsiahnuté a preto ich vykonanie nie je možné považovať za nevyhnutné pre účelné uplatnenie práva. Úkon podanie námietky neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, podľa jeho obsahu nie je možné považovať za účelné uplatňovanie práva. Z obsahu podanej námietky neprípustnosti je totiž zjavné, že išlo o zrejme bezúspešné uplatnenie procesného práva, keďže právny zástupca žalobcu mal vedomosť, že do konania ako vedľajší účastník vstúpila poisťovňa v ktorej je žalovaný poistený pre prípad škody spôsobenej pri výkone podnikateľskej činnosti, v dôsledku čoho sa výsledok konania môže dotýkať priamo tejto poisťovne, teda že táto má bez pochyb právny záujem na výsledku konania. Táto zrejma bezúspešnosť vykonania tohto úkonu musela byť osobe znalej práva dobre známa, čoho výsledkom je i pripustenie vstupu vedľajšieho účastníka na stranu žalovaného uznesením zo dňa 06.08.2015, č.k. 38Cb/77/2014-74, proti ktorému sa zástupca žalobcu ani neodvolal.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, ktorý mal za to, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Dôvodil, že všetky úkony vykonané právnym zástupcom žalobcu boli účelne vynaložené, teda nielen úkony príprava a prevzatie veci, podanie žaloby na súd, účasť na pojednávaní a späťvzatie žalobného návrhu a ďalšie výdavky s tým súvisiace. Hoci bolo právnemu zástupcovi žalobcu doručených z konajúceho súdu viacero listín, tento vykonal iba úkony, ktoré považoval za účelné bránenie práva svojho klienta, z ktorého dôvodu nereagoval napr. na vyjadrenie PZ žalovaného, ktoré mu bolo doručené súdom dňa 14.12.2015. Podaním zo dňa 19.03.2015 reagoval právny zástupca žalobcu výlučne na výzvu súdu, ktorá bola prvým úkonom súdu od júna 2014, kedy bola právnemu zástupcovi žalobcu zaslaná výzva na zaplatenie súdneho poplatku. Z tohto dôvodu následne právny zástupca žalobcu podal žiadosť o vykonanie ďalšieho postupu v konaní dňa 14.04.2015, teda cca 1 rok od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu. Podaním námietky zo dňa 01.06.2015 proti vedľajšiemu účastníkovi právny zástupca žalobcu uplatňoval výlučne svoje oprávnenie prislúchajúce mu v zmysle zákona, a to na základe výzvy súdu, pričom v tomto období mal za to, že vedľajšieho účastníka sa výsledok tohto sporu nebude žiadnym spôsobom dotýkať, resp. vzťah medzi vedľajším účastníkom a medzi odporcom bol vzťahom, ktorý nijako nesúvisel s prejednávanou vecou, v dôsledku čoho podával námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníka. Následne súd o vstupe vedľajšieho účastníka rozhodol uznesením, proti ktorému sa navrhovateľ neodvolával za účelom rýchlosti a hodpodárnosti konania. Podaním zo dňa 27.08.2015 reagoval právny zástupca navrhovateľa výlučne na výzvu súdu o zaslanie dokladov, ktoré boli vo veci samej potrebné len z dôvodu vstupu vedľajšieho účastníka do konania a pre jeho potreby. Podaním zo dňa 20.10.2015 nielenže právny zástupca navrhovateľa nereagoval na vyjadrenie vedľajšieho účastníka vo veci samej, a to na základe výzvy súdu, ale navyše doplnil dostupné dôkazy podľa žiadosti vedľajšieho účastníka do konania, hoci mal svoj nárok za dostatočne preukázaný, avšak z dôvodu hospodárnosti sa chcel vyhnúť rozsiahlemu dokazovaniu v konaní, a taktiež navrhol aj doplnenie dokazovania v predmetnej veci. Podaním zo dňa 27.10.2015 právny zástupca navrhovateľa opätovne reagoval výlučne na výzvu súdu, pričom za účelom zbytočného navyšovania trov konania svojím podaním špecifikoval faktúry tak, aby súd tieto nemusel žiadať od spoločnosti J.. Podaním zo dňa 26.11.2015 reagoval právny zástupca navrhovateľa na vyjadrenie vedľajšieho účastníka, ktorým sa podľa názoru právneho zástupcu navrhovateľa snažil v tejto veci výlučne zavádzať súd, a to ničím nepodloženými a účelovými tvrdeniami, teda aj tento úkon bol v tomto konaní potrebný, a na tento bol právny zástupca navrhovateľa súdom vyzvaný. Podaním zo dňa 01.02.2016 sa právny zástupca navrhovateľa snažil súdu objasniť výlučne celý svoj postup v predmetnej veci a predložiť svoje stanovisko k meritu veci, ako aj k potrebe ďalšieho dokazovania v tomto konaní

tak, aby zbytočne nenavýšoval trovy konania, ktoré by sa podľa jeho názoru bez toho podania ďalej navýšovali. Taktiež je v predmetnej veci viac ako zarážajúca skutočnosť, že všetky doklady, na ktorých doloženie súd vyzýval právneho zástupcu navrhovateľa pre potreby vedľajšieho účastníka, boli do súdneho spisu doložené, pričom vedľajší účastník sa na jedinom vytyčenom pojednávaní nezúčastnil, a následne dobrovoľne uhradil navrhovateľom vyčíslenú škodu, napriek tomu, že pri svojom bezprostredne predchádzajúcom úkone žiadal vo veci vykonať znalecké dokazovanie, čo by zbytočne navýšilo trovy súdneho konania. Mal za to, že každý jeden z úkonov, ktoré právny zástupca navrhovateľa v tomto konaní vykonal, bol vykonaný účelne, a to najmä avšak nielen s poukazom na predchádzanie vzniku ďalších neúčelných trov konania, z ktorého dôvodu žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, v časti výroku o výške trov konania navrhovateľa, na ktorých úhradu budú naďalej zaviazaní odporca a vedľajší účastník spoločne a nerozdielne, a to vo výške 5.285,65 Eur, tak ako sú tieto vyčíslené v špecifikácii zo dňa 29.02.2016, a jej doplnení zo dňa 01.03.2016.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného s poukazom na § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. Uviedol, že neobstojí argumentácia súdu prvého stupňa, nakoľko vedľajší účastník vstúpil do daného súdneho konania na základe právneho vzťahu so žalovaným, ktorý vznikol na základe poisťovnej zmluvy. Z titulu existujúcej poisťovnej zmluvy potom aj poškodenému nahradil škodu, za ktorú zodpovedá poistený. Právny záujem, na základe ktorého vedľajší účastník vstúpil do konania na strane žalovaného, vyplýva z hmotného práva a z hmotného práva vyplýva aj vzájomný vzťah medzi poisťovateľom (t. j. žalovaným), poisťovňou (t. j. vedľajším účastníkom) a poškodeným (t. j. žalobcom). V konaní má poisťovateľ ako vedľajší účastník v zmysle O.s.p. rovnaké práva a povinnosti ako poistený (t. j. žalovaný). To sa ale vzťahuje výlučne len na procesné práva a povinnosti. Poisťovateľa nemôže súd zaviazat' k povinnosti nahradit' škodu poškodenému, pretože podľa predpisov hmotného práva poškodený právo na plnenie proti poisťovateľovi nemá. Existencia poisťovného vzťahu medzi škodcom (žalovaným) a poisťovateľom nijakým spôsobom neovplyvňuje existenciu zodpovednostného vzťahu medzi škodcom (t. j. žalovaným) a poškodeným (t. j. žalobcom). Poisťové plnenie nebolo poškodenému z našej strany vyplatené na základe jeho práva voči poisťovni, ale na základe práva žalovaného voči vedľajšiemu účastníkovi. Medzi poisťovateľom a poškodeným teda ani výplatom poisťovného plnenia nevzniká žiadny právny vzťah. Ani súd by by v prípade meritórneho rozhodnutia, ktorým by žalobe čiastočne alebo úplne vyhovel nemohol zaviazat' na náhrady škody, aj vedľajšieho účastníka, a to ani v tom prípade, ak by počas sporu poisťovňa náhradu škody čiastočne plnila. Je v absolútnom rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka o poistení zodpovednosti za škody (§ 822 - § 828), ak súd na základe výplaty poisťovného plnenia za žalovaného dospeje k záveru, že medzi poisťovateľom a poisteným vznikol vzťah, na základe ktorého by mali byť zaviazaní k náhrade trov konania spoločne a nerozdielne. Súdnemôže vyvodit', že poskytnutie poisťovného plnenia za škodcu automaticky znamená, že žalovaný má z poisťovnej zmluvy aj nárok, aby poisťovňa za neho nahradila trovy právneho zastúpenia poškodeného. Ak by aj žalovaný toto právo na základe poisťovnej zmluvy mal, ide výlučne o jeho právo, a nie o právo poškodeného (t. j. žalobcu), a teda sa tohto práva žalobca voči poisťovateľovi nemôže priamo ani domáhať a nemôže mu byť priznané súdom. Keďže nie je dané právo poškodeného na náhradu škody priamo voči poisťovateľovi (a to ani v prípade, že časť škody poisťovateľ vyplatí), nemôže byť ani dané právo poškodeného na náhradu trov konania voči poisťovateľovi, a teda je vylúčené, aby žalovaný a vedľajší účastník boli na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia zaviazaní spoločne a nerozdielne. Rozhodnutie, ktorým súd rozhodol opačne absolútne ignoruje vzájomné hmotnoprávne postavenie účastníkov jednotlivých právnych vzťahov. Pokiaľ ide o výšku žalobcom uplatnených trov túto vedľajší účastník nenamieta a rozhodnutie súdu čo do výšky trov právneho zastúpenia považuje za správne. Žalobca vo svojom odvolaní odôvodňuje uskutočnenie jednotlivých úkonov, za ktoré si uplatnil náhradu trov konania. Ku všetkým týmto úkonom udal, že žalobca pri podaní žaloby nepreukázal a nezdôvodnil svoj nárok. Dôkazné bremeno ohľadne výšky škody spočívalo práve na žalobcovi, ktorý svoj nárok preukazoval len oznámením o likvidácii poisťovnej udalosti a konečným vyúčtovaním poisťovnej udalosti. Z týchto dokladov však nevyplýva výška skutočnej škody, na ktorú má v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka nárok. Výpočet výšky poisťovného plnenia z poistenia majetku sa riadi inými pravidlami ako výpočet skutočnej škody, a na preukázanie skutočne spôsobenej škody žalobca sám nepredložil žiaden dôkaz. Jednotlivé podklady, na základe ktorých by bolo možné výšku skutočnej škody vypočítat' dokladal až postupne na základe výziev súdu. Pokiaľ ide o námietku proti vedľajšiemu účastníkovi zo dňa 01.06.2015 tak z jej obsahu vyplýva, že toto podanie nemalo žiaden súvis s riadnym uplatnením a bránením práva. Žalobca síce namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania, no odvolával sa na plnenie poskytnuté mu úplne iným poisťovateľom a na údajný regresný nárok Alianz - Slovenskej poisťovne voči svojmu poistenému, ktorý ale v danom

prípade ani nemohol vzniknúť. Z obsahu námietky jednoznačne vyplýva, že išlo o zmätočné podanie, ktorým ani sám žalobca nevedel, čo vlastne sleduje. Podľa názoru vedľajšieho účastníka je úplne správne, že za takýto úkon súd nepriznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia, nakoľko takýmto úkonom nemohol žalobca akýmkoľvek spôsobom svoje právo uplatňovať, resp. brániť. Svojim postupom poskytol správnu a spravodlivú ochranu žalovanému, keď nepriznal žalobcovi trovy právneho zastúpenia za zmätočné úkony, resp. úkony, na ktoré bol vyzvaný v dôsledku nedostatočného uplatnenia svojho nároku. Žiadal odvolací súd, aby uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že na náhradu trov konania žalobcu zaviazal žalovaného.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvého stupňa, kde vo výroku o trovách konania a právneho zastúpenia zaviazal na ich náhradu žalovaného a vedľajšieho účastníka spoločne a nerozdielne. Aj napriek tomu, že istinu zo žalovanej sumy uhradil vedľajší účastník, má sa za to, ako keby túto uhradil samotný žalovaný. Týmto v podstate došlo k uznaniu nároku žalobcu a následne bol žalovaný povinný nahradiť žalobcovi aj trovy konania a právneho zastúpenia. Vzhľadom ku skutočnosti, že na strane žalovaného vystupoval aj vedľajší účastník vyplynula, podľa právneho názoru žalobcu povinnosť uhradiť trovy konania a právneho zastúpenia žalobcovi aj vedľajšiemu účastníkovi, a to v zmysle ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., nakoľko vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.02.2015, sp. zn. 4Co/249/2014. Žalobca považoval napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa za vecne a právne správne, a navrhol, aby ho odvolací súd potvrdil. V časti týkajúcej sa výšky trov právneho zastúpenia žalobcu sa pridržiaval odvolania zo dňa 12.04.2016. Zároveň si žalobca uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 524,52 Eur (za podanie odvolania, vyjadrenie k odvolaniu - každý 1/2 úkon á 209,97 Eur + 8,58 Eur paušálnu náhradu a 20 % DPH).

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, nie je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade zastavenia konania vo všeobecnosti platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z tejto všeobecnej zásady existujú dve výnimky - prvou je, ak niektorý z účastníkov zastavenie konania zavinil a je tak povinný nahradiť jeho trovy (§ 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.) a druhou výnimkou je, ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne a vtedy je povinný uhradiť trovy konania odporca (§ 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.).

Otázka zavinenia zastavenia konania má pri rozhodovaní o náhrade trov konania osobitný význam, pokiaľ totiž účastník konania zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, súd prizná ostatným účastníkom konania (druhej procesnej strane) náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložili na uplatňovanie alebo bránenie ich práva. Pri riešení otázky, či účastník konania zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, treba vychádzať výlučne z procesného hľadiska a so zreteľom na procesný výsledok. O prípad zavinenia zastavenia konania, ako ho má na mysli § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. nejde vtedy, ak dôvodom pre zastavenie konania bolo späťvzatie takého návrhu, ktorý bol podaný dôvodne a navrhovateľ ho vzal späť len so zreteľom na správanie odporcu (spočívajúce napríklad v tom, že odporca až na základe proti nemu smerujúceho návrhu pristúpil splneniu povinnosti požadovanému v návrhu); v takom prípade sa neuplatní ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ale ustanovenie § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.

Preskúmaním obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že žalobca sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 29.05.2014 domáhal proti žalovanému vydania platobného rozkazu (alternatívne rozsudku) na zaplatenie sumy 25.000 Eur s príslušenstvom. Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením zo dňa 01.04.2016, č.k. 38Cb/77/2014-254 konanie zastavil podľa § 96 ods. 1 O.s.p. a žalobcovi vrátil krátený súdny poplatok v sume 1.485 Eur, zaplatený na účet Okresného súdu Trenčín

v zmysle ustanovení § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. O povinnosti žalovaného a vedľajšieho účastníka uhradiť žalobcovi trovy konania, titulom nevráteného uhradeného súdneho poplatku vo výške 15 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 1.772,84 Eur k rukám právneho zástupcu žalobcu, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. rozhodol súd prvého stupňa z dôvodu, že žalobca vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne.

Vychádzajúc z účelu zákonnej úpravy náhrady trov konania, systematickej súvislosti, zisteného skutkového stavu veci, požiadavky ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj zásady, že všetky štátne orgány majú ústavou určenú povinnosť uplatňovať právnu normu v súlade s ústavou, pričom zo zásady ústavne konformného výkladu vyplýva tiež požiadavka, aby v prípadoch, ak pri uplatnení štandardných metód výkladu prichádzajú do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, bol uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických osôb alebo právnických osôb, podľa názoru odvolacieho súdu treba v danom prípade aplikovať zodpovednosť za procesné zavinenie na zastavení konania v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. Je preukázané, že žalobca svoj návrh vzal späť pre správanie žalovaného. Žalobca sa totiž návrhom na začatie konania, ktorý bol doručený súdu prvého stupňa dňa 29.05.2014 domáhal proti žalovanému zaplata sumy 25.000 Eur, pričom z fotokópie výpisu z účtu žalobcu (prílohy späťvzatia návrhu zo dňa 29.02.2016) vyplýva, že žalovaný uvedenú pohľadávku zaplatil platbou realizovanou dňa 25.02.2016, t. j. až po začatí konania. Preto sú splnené podmienky na to, aby bola žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného uložená povinnosť uhradiť žalobcovi trovy konania podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. vo výške určenej v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa, a to jeho právnenmu zástupcovi (§ 149 ods. 1 O.s.p.). Odvolací súd pripomína, že pri riešení otázky, či žalovaný zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, sa vždy vychádza z procesného hľadiska, teda nie z toho hľadiska, či nárok žalobcu bol opodstatnený. Všeobecne platí, že opodstatnenosť návrhu z hľadiska hmotného práva súd rieši len pri rozhodovaní vo veci samej, nie v prípade, že v dôsledku späťvzatia návrhu sa konanie zastavuje.

Odvolací súd preskúmaním spisu mal za preukázané, že súd prvého stupňa správne priznal trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 1.772,84 Eur (za prípravu a prevzatie veci dňa 28.02.2013, sumu 419,94 Eur, podanie žaloby na súd dňa 28.05.2014, sumu 419,94 Eur, späťvzatie žalobného návrhu dňa 29.02.2016, sumu 419,94 Eur, účasť na pojednávaní dňa 28.01.2016, ktoré bolo odročené bez prejednanja veci samej (t. j. 1/4 z 419,94 Eur + 8,58 Eur + DPH), 1x režijný paušál á 7,81 Eur, 1x režijný paušál á 8,04 Eur, 1x režijný paušál á 8,58 Eur, náhradu cestovných výdavkov vo výške uplatnenej žalobcom 22,35 Eur + DPH za cestu z Považskej Bystrice na Okresný súd Trenčín za účelom pojednávania a späť (2 x 44 km pri priemernej spotrebe 6,2l/100km a cene PHM 1,151 Eur/1l + amortizácia 0,183 Eur/1km), náhradu za stratu času vo výške 57,20 Eur + DPH za cestu vykonanú za účelom účasti na pojednávaní dňa 28.01.2016 (4 začaté polhodiny á 14,30 Eur), t. j. spolu v sume 95,46 Eur (s DPH). Ostatné úkony právneho zástupcu žalobcu (nepriřnané súdom prvého stupňa), nepovažoval rovnako odvolací súd za úkony, na ktoré by vznikol nárok.

Odvolací súd za neopodstatnenú považoval aj námietku vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, ktorý žiadal, aby súd zaviazal na náhradu trov konania žalovaného. Posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa v zmysle podaného odvolania vedľajšieho účastníka spočívalo na právnom posúdení otázky, či vzniká povinnosť nahradiť trovy konania žalobcu aj vedľajšiemu účastníkovi podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., podporujúceho v konaní neúspešného žalovaného. So zavedením inštitútu vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na podporu účastníka - žalovaného, nedošlo k žiadnej takej zmene ustanovení O.s.p. o náhrade trov konania (§ 142 - § 150 O.s.p), ktorá by na nový inštitút reagovala. Súčasne ani samotná právna úprava uvedeného inštitútu problematiku náhrady trov konania neupravuje. Nie je tak daný žiaden zákonný podklad pre zmenu ustálenej súdnej praxe z obdobia pred zavedením vedľajšieho účastníctva podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., ktorá zaväzovala k náhrade trov aj vedľajšieho účastníka, a to solidárne s účastníkom, ktorého podporoval. Záver, že povinnosť nahradiť trovy konania v stanovených prípadoch ťaží aj vedľajšieho účastníka, vyplýva z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti, ako účastník. Koná však iba sám za seba. Pokiaľ teda O.s.p. nevyhradzuje práva a povinnosti v konaní iba niektorému z účastníkov, teda výslovne žalobcovi (napr. dispozícia s návrhom) alebo žalovanému (napr. súhlas so späťvzatím), je potrebné všetky ostatné práva a povinnosti, dané Občianskym súdnym poriadkom všeobecne účastníkovi konania, považovať aj za práva a povinnosti vedľajšieho účastníka.

Je teda zrejmé, že pokiaľ vedľajší účastník vystupuje na strane účastníka, u ktorého je daná povinnosť nahradiť trovy konania podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p., je takáto povinnosť daná i na strane vedľajšieho účastníka. Čo sa týka formy takéhoto spoločného záväzku, je potrebné vychádzať z princípu zodpovednosti za výsledok konania, ktorý ovláda problematiku náhrady trov konania. Plnej zodpovednosti za výsledok konania potom zodpovedá také rozhodnutie súdu, ktoré zaviazá účastníka a vedľajšieho účastníka na jeho strane k solidárnej povinnosti.

Odvolací súd na záver dodáva, že vedľajší účastník, hoci v konaní zostáva treťou osobou, má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, ku ktorému sa pridružil podľa § 93 ods. 4 O.s.p., a preto pre prípad procesného neúspechu má povinnosť rovnako ako procesne neúspešný účastník zaplatiť procesne úspešnému účastníkovi náhradu trov konania. Preto súd prvého stupňa správne uložil povinnosť procesne neúspešnému žalovanému ako i vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania spoločne a nerozdielne.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti (vo výroku o priznaní náhrady trov konania žalobcovi), ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, a ani si ich neuplatňoval. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne v pomere hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.